

tegast

Struisvogels in Stiens

De demografische krimp gaat zes op de tien gemeenten treffen (bron: VNG 2009) en wordt zeker voor Noord-Fryslân een groot probleem. Het is dan ook ronduit verbijsterend om te lezen, dat in de vergadering van de gemeenteraad van Leeuwarderadeel van 17 maart raadslid Harm de Kroon (PvdA) en wethouder Jaap Keizer (FNP) meenden te moeten vaststellen, dat deze gemeente geen krimp-gemeente zou zijn.

Veel rapporten melden, dat ontkenning van de krimp vaak de eerste reflex is van politici en bestuurders, dus op zich niks bijzonders. Maar in Leeuwarderadeel speelt al langer een felle discussie over de krimp en hoe de gemeente beleid voert op basis van haar onlangs unaniem aangenomen Woonvisie. Kennelijk hebben de verantwoordelijken nog steeds niet de moeite genomen zich ook maar enigszins in de materie te verdiepen en hun taak of de burgers serieus te nemen.

Al in 2006 (!) verscheen een rapport van bureau Berenschot in opdracht van de overheid, waarin Leeuwarderadeel landelijk de op de derde plaats stond van gemeentes met de relatief grootste daling van het aantal huishoudens in de periode 1995-2005. In absolute zin was Leeuwarderadeel de op vier na grootste daler.

In de eigen gemeentelijke Woonvisie 2010-2015 wordt aangegeven, dat in de periode 2003-2007 per saldo vierhonderd jongeren de kleine gemeente definitief hebben verlaten. Ook daalde in die periode de leeftijdscategorie 50-65 jaar sterk door migratie.

Professor Jouke van Dijk gaf in 2008 al aan dat er sprake is van een krimpgebied. Wethouder Keizer zelf wil Polen importeren om leegstand te vermijden, maar eskimo's en bosjes-

mannen kunnen vast ook wel. Enne... noemde diezelfde Keizer Leeuwarderadeel onlangs (LC 2 maart) niet „bovenmatig vergrijsd”? Ontgroening en vergrijzing zijn toch echt dé kenmerken van krimp.

Keizer is door de raad al gekapitteld voor zijn uitspraken, want die waren slecht voor het imago van de gemeente.

Voorspellingen voor de nabije toekomst van nogal wat gerenommeerde instellingen zijn eensluidend voor wat er qua krimp in Leeuwarderadeel staat aan te komen. De bestuurders sluiten intussen de ogen, terwijl ze de nieuwe realiteit juist in beleid zouden moeten omzetten. De Sociaal Economische Raad adviseert een bovengemeentelijke aanpak van de krimp, maar de Woonvisie van Leeuwarderadeel (toch een Mid-delsee-gemeente) blinkt uit door een sterk solistische insteek.

Om te voorkomen, dat men later zou kunnen zeggen „Ich habe es nicht gewusst” heb ik me verdiept in de materie door bestudering van een groot aantal rapporten en publicaties en in een reactie op de Woonvisie verwoord, die de gemeentelijke bestuurders ontvingen.

De gevolgen van de krimp in een gemeente met 82 procent eigen woningbezit en bestuurders en politici, die vrijwel eensgezind de kop in het zand steken, zijn daarvoor te ingrijpend: qua beperking in de (woon) mobiliteit, qua verlies van koopkracht na sterke waardedaling van de eigen woning en gelijkblijvende hypotheekschuld, sociaal en economisch.

Is dit nu de door lokale politici zo vaak geroemde bestuurskracht? Hoezo Woonvisie? Tunnelvisie zal men bedoelen! Stiens is intussen een paradijs voor struisvogels.